

DAGSINS MEINING

Bjartskygni og framburður

Nú vit í eina tíð nærum bara hava hoyrt um myrk skýggi og ringar veðurvánir á búskaparliga økinum, ber ikki til at fella í fátt og missa trúnnu uppá framtíðina. Tí soleingi her býr gott fólk og soleingi vit eiga lut í stórum tilfeingi, ið náttúran hevur latið okkum, so er ljós fyri framan. Sjálv-andi skulu vit vera realistisk og viðgera tey krepputekin, sum eru og sum koma, í størsta álvara, men hetta má ikki sleppa at taka áráði og dirvi, vit og skil frá okkum.

Frálíka sendingin í Útvarpi Føroya týskvöldið um nýggju røkurnar í fiskivinnuni, um gransking og framtíðar troyt-an av okkara stóra og ríka tilfeingi, eigur at fáa tey, sum púra hava mist vónina, at hugsa seg um aftur. Tí her leggja í veruleikanum ófatiliga stórir møguleikar. Tað ræður "bara" um at síggja teir, kanna (granska) teir og troyta teir. Tað ræður um vilja, dirvi, kunning, royndir og so eisini trúgv og síðani pengar. Nettupp hetta við pengum er kanska tað torførasta, og tí mugu vit til at seta ljóskastaran á hetta eina ókið serstakliga, sum jú er fyritreytin undir øllum hinum: hvussu fáa vit kapital til at seta í gongd, til at granska og til at fullføra! Hetta eigur at vera eitt tað mesta umráðandi málið, sum bæði almenn og privat í For-oyum eiga at arbeiða við og hugsa um. Tí avgjördi veru-leikin er, at vit hava ikki ráð at lata vera.

So tá vit hava havt eitt stýri, sum hevur lagt alstóran dent á at menna nýggjar vinnur sum KT og vit hava fingið eitt nýtt stýri við einum lógmanni, sum undir øllum valstrið-num legði størsta dentin á nettupp hetta sama: at menna vinnuna uppá longri sikt og harvið eisini økja um granskingina, so skuldi verið lagamanni, tá skuldu tær politisku barrierurnar verið burtur, tá skuldi borið til at arbeiit uppá tvørs av flokspolitiskum forðingum. Tí skal tað vera vón okkara, at øll tann politiska skipanin tekur saman hendur við privata vinnulivinum og góðum kreftum í útlandinum um at ráðfesta hægst framtíðar granskingina, sum skal føra til nýggj arbeiðspláss og meirvirði úr okkara verandi tilfeingi.

ÚF sendingin viðgjördi høvdavirkíð í Lørvík og víðari ætlaninar hjá Atlantic Marine Products. Eitt virki, sum fremur nýhugsan og leitar á nýggjar marknaði. Eitt felag, sum á høgum støði vil hava uppافتur meira burtur úr tí vit longu eiga frammanundan, fiskinum. Men ein forðing er: kapitalur. Her má vend koma í. Vit hava longu sæð tað al-menna taka nýggi tøk, t.d. granskingarættlanin hjá Fiski-málaráðnum. Frálíkt. Men hetta er ikki nokk. Vit mugu og skulu hava uppافتur meira kapital til at koma víðari. Eitt uppskot kundt verið, at peningurin til førleikamenning frá oljuvinnuni, eisini varð brúktur til gransking á fiski-vinnuøkinum, umframnt at hann eisini kom mentanini til góðar. Mentan og vinna eiga og skulu fylgjast at, tí tey eru eitt og tað sama í samfelagsmenningini, sum bæði verðslig og andalig. Sjálvandi skulu vit førleikamenna okkum til eina komandi oljuframtíð. Tað gera vit longu. Men hví ikki stovna ein grunn, sum kann stuðla "íløgum" í framtíðina, ein grunn, har almennir, privatir og olju-pengar í felag eru við til at styrkja okkara høvuðsbein, fiskivinnuna, meðan vit arbeiða fram ímóti at fáa hitt beinið, eina oljuvinnu, fast undir fótum.

Sosialurin

Sosialurin

Blaðfólk:
Aki Bertholdsen aki@sosialurin.fo
Eyðun Klakstein eydun@sosialurin.fo
Edvard Joensen edvard@sosialurin.fo
Jón Brian Hviðtfeldt jonbrian@sosialurin.fo
Vilmund Jacobsen vilmund@sosialurin.fo
Solby Eliassen solby@sosialurin.fo
Dagfinn Olsen dagfinn@sosialurin.fo
Magnus Gunnarsson maggi@sosialurin.fo
Páll Holm Johannesen pall@sosialurin.fo
Heini í Skorini heini@sosialurin.fo
Terji Nielsen terj@sosialurin.fo
Anna V. Ellingsgaard ave@post.olivant.fo
Ítróttur:
Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo
Terji Nielsen terj@sosialurin.fo
Myndamenn:
Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo
Jens Kristian Vang jens@sosialurin.fo

Durita Simonsen durita@sosialurin.fo
Gudny Langgaard gudny@sosialurin.fo
Finnbjørg Nattestad finnbjorg@sosialurin.fo

Hava vit øll misskilt grundarlagið aftan fyri stýrisskipan okkara?

Kristina SamuelSEN
løgfrøðingur

Nú letur til, at tað skjótt eru advokatar frá øllum skriv-stovnum í býnum, ið hava fært fram, at landsstýris-málanevndin tekur sær leiklut sum dómandi mynd-ugleiki.

Valdsbýtislæran hjá Montesquieus, sum vit við stýrisskipanarlógini hava staðfest at galda fyri okkara stýrisskipan, býtir valdið í trý, soleiðis at lógirnar verða gjørdar av løgtingin-um og lógmanni í felag, umsitingina av lógnum skal landsstýrið taka sær av, og tulkingin av lógnum er lögð til dómstólarnar.

Men kann man hugsa sær, at Løgtingið ger sínar lógir so neyyar, at rása-rúmið verður tikið frá um-sitingini, ella at lógirnar kanska enntá bliva dómár í sær sjálvum? Kann man hugsa sær, at landsstýrið ikki letur seg binda av lógarinнар karmum, ella ikki broytir sínar manna-gongdir í samsvari við ein sagdan dóm? Og kann man hugsa sær, at dómstólarnir ikki leggja lógirnar hjá løgtinginum ella kunngerð-irnar hjá landsstýrinum til grund fyri sínar avgerðir? Kunnu reglurnar í stýris-skipanarlógini í sær sjálv-um tryggja at hetta ikki hendur, og hvussu vita vit nær eitt av teimum trimum - Løgtingið, landsstýrið ella dómstólarnir - eru farin út um mark?

Svarið til hendan spurn-ingin finna vit eisini í valdsbýtislæruni, hvørs grundhugsin er ikki bara at skapa eitt valdsbýti, men eisini at tryggja ein valds-javna millum tey trý veld-ini, ið kann verja borgarin ímóti tilvildarligum inn-trivum.

Uppgávan hjá lögting-

inum, landsstýrinum og dómstólunum er sostatt ikki bara ávikavist at lóg-geva, útinna og døma, men minst líka nógv at hava eftirlit við og tryggja, at valdsjavnin millum mynd-ugleikarnar verður hildin. Fer Løgtingið t.d. inn um markið hjá landsstýrinum, og landsstýrið letur hetta henda, so merkir hetta eina forskjótning í valdsjavn-an-um.

Tað er sostatt løgmaður sjálvur, ið setur rættar-trygdina í vága, um hann t.d. staðfestir eina úttinn-andi ella dómandi lóg. Somuleiðis setur Løgtingið rættartrygdina í vága, um tað t.d. ikki hevur eftirlitið við og tryggjar, at lands-stýrið fylgir teimum lógar-karmum, ið Løgtingið hev-ur ásett.

Løgtingið útinnir sítt eftirlit við landsstýrinum á ymiskan hátt. Tað kann verða við fyrispurningum til lógmann og landsstýris-menn, við at lögtingsins umboðsmaður tekur eitt mál upp, við grannskoðan av landsins rokskapum, við at eitt mál verður lagt til kanningarstjóra, ella við at mál verða tikin upp í landsstýrismálanevndini. Landsstýrið hevur ikki skyldu til at fylgja niður-støðnum hjá lögtingsins umboðsmanni, lögtings-grannskoðarunum, kann-ingarstjóra ella landsstýris-málanevndini, og dómstól-

arnir kunnu til eina og hvørja tíð koma til eina aðra niðurstøðu.

Tað at lögtingsgrann-skoðarnir leggja frágreið-ing fyri Løgtingið, har teir gera vart við og føra síni sjónarmið fram um mögu-lig frávik millum figgjarlóg og roknskap, gevur ikki hesum niðurstøðum dóm-andi eginleika. Heldur ikki hóast Løgtingið tekur undir við einum uppskoti til sam-tyktar um góðkenning av roknskapinum, har víst verður til frágreiðingina frá lögtingsgrannskoðarunum.

So mikið minnið gevur tað niðurstøðunum hjá landsstýrismálanevndini dómandi eginleika, hóast tær verða gjørdar í og av eini tingnevnd.

Spurnartekin kann setast við hvørt skipanin við landsstýrismálanevndini er tann rætta skipanin fyri okkum, eins og spurnar-tekin kann setast við eina og hvørja skipan, alt eftir tíð og stað. Men orsök in til, at landsstýrismálanevndin ikki skuldi verið rætta skip-anin, er ikki tann, at hon tekur sær dómandi egin-leika, tí tað ger hon ikki. Orsök in er heldur ikki tann, at skipanin ikki kann veita tingmonnum trygd fyri, at avgerðirnar, ið tiknar verða, ikki kunnu broytast av dómstólunum, tí tað kann eingin skipan júst av tí somu grund, at avgerð-irnar ikki eru dómandi.

Norra og Týskland hava eisini skipanir, ið líkjast landsstýrismálanevndini, sum entá eru meira vittgangandi. Ein hevur ilt við at fáa seg at trúgva, at hesi lond skulu hava mis-skilt innihaldið í valds-býtislæruni.

Valdsjavnin millum teir triggir myndugleikarnir er ikki givin frammanundan. Tað vilja altíð kunna færast ymiskar meningar fram

VIÐMERKINGAR

um, hvar markið skal ganga millum tað lóggevandi, útinnandi og tað dómandi valdið. Hvør av hesum meiningunum vinnur frama vil til eina og hvørja tíð verða stýrt av styrkislutfall-inum millum Løgtingið, landsstýrið og dómstólar-nar. Heldur Løgtingið so-statt, at løgmaður fer út um mark við ikki at staðfesta eina lóg, ið Løgtingið hevur samtykt við stórum meiriluta, so má Løgtingið seta sína styrki aftanfyri avgerðina við at geva lógmanni misálit. Fæst ikki meiriluti fyri hesum, so nyttar tað einki at visa sína ómegd við at lasta skip-anina, tí hon virkar í einum slíkum føri júst sum hon skal.

Trýstið á tann ella tey, ið fáa tað í sín lut at verja borg fyri valdsjavnunum, er størt. Tað skal tí nógv til, áðrenn løgmaður letur vera við at staðfesta eina lóg, og áðrenn dómstólarnir døma eina lóg ella kunngerð at vera striðandi móti yvir-miðlafólk reglu. Somuleiðis krevur tað dirvi at verða nevndarlimur í landsstýris-málanevndini. Men vald fæst ikkiuttan ábyrgd.

Hvat rætta lögfrøðiliga niðurstøðan er í einum ávisum máli, er ein heilt annar spurningur, ið helst ikki skal koyrast av sporin-um, ið grundgevingum um, at skipanin ikki virkar.

Møguliga kunnu sakar-mál um sliik mál tykjast margháttlig, men tað, sum eftir minum tykki er tað margháttliga, er, at báðir partarnir føra samsvarandi við at fáa seg at trúgva, at sjónarmið fram, um at niðurstøðan hjá lóggevandi valdinum er skeiv.

Framleiðsla av russaratoski vil skapað støðugt arbeiði í Vági

Johan Dahl
løgtingsmaður

Hósdagin fyri eg var frá-koyrdur sum landsstýris-maður í fiskivinnumálum, hevði eg ein óformellan fund á fiskavirking við Meinhard Jacobsen, stjóra, um støðuna í Vági og hvussu lunnar kundu leggi-

Ðið

Eg ákæri (onkran), tí føroyskt er ikki torført at stava!

Eyðun á Borg
Argir

Ein kanning visir, at mið-námsnæmingar duga illa at stava. Teir duga ikki at seta ð á rætt pláss.

Sum mállærari (fø/en/da) noyðist eg at staðfesta, at rættskrivingin hjá nógvum føroyingum er heldur vna-nalig. Her verður ikki bert hugsað um næmingar. Fjøl-miðlafólk og eisini fleiri skúlafólk og onnur við góð-ari útbúgving hava trupul-leikar við t.d. eddinum.

Spurningurin er so, hvi so nógv fólk duga so illa at stava!/? Ja, neyvan er tað tí, at føroyskt er torført at stava. Tað kann ikki vera orsök in. Samanbera vit t.d. við enskt mál og nevna eina tvey orð, t.d. teacher (lær-ari) og beautiful (vøkur), so sæst, at føroysk stavseting er lættari /einfaldari, tí hon líkist framburðinum (úttal-um) so nógv. Franskt mál, t.d., er uppافتur truplari enn enskt, tí munurin millum stavseting og úttalu er sera stórur. Kortini ber til at læra at skriva hesi málini, hvi so ikki føroyskt? Annars hevur danskt mál eisini bókstavir, sum ikki verða frambornir (d og g)!

vit leggja minni dent á egíð mál og egna stavseting?

Fjølmiðlafólk mugu á málскеið!! Tað eru alt ov nógvur stavi-villur (ð-villur) í føroysku bløðunum! Har má okkurt gerast! Útvarps- og sjón-varpsfólk sleppa frá visa, hvussu væl/illa tey duga at stava, men málsliga eru fleiri av teimum ikki nóg væl fyri! Hægri málslig krov mugu setast fólki, ið hava móðurmálið sum starvsøki í útvarpi, sjón-varpi, bløðum o.s.fr.

Lærarar, sum lesa niðri, mugu á móðurmálскеið, áðrenn teir sleppa at undir-visa í Føroyum. Fjølmiðla-fólk áttu avgjørt at farið á málскеið, tá tey eftir lokna útbúgving koma aftur av Flatlundum. Blaðfólk við ongari útbúgving mugu sjálvsagt eisini á málскеið. Gerið okkurt við "málið", bløð og fjølmiðlayrkisfe-løg! Bløðini mugu eisini hava málsligar ráðgevar. Ja, eg veit, at tað er trupult við evstamarkinum. Í hesum viðfangi má eg eisini nevna sjónvarpsbløðini hjá Dimmalætting og Sosialin-um. Í teimum er ein lógin vavgreytur av føroyskum, donskum og enskum. Sum støðan er, hevði tað kanska verið betri **ikk**i at umsett sjónvarpsskráirnar til fø-royskt!?!

Dagbløðini, Dimmalæt-ting og Sosialurin, hava sínar stavi-villur, men eg verði eitt sindur kløkkur, tá eg síggi onkra ð-villu á fyrstu síðu í vikublaðnum Fregnum!?! Ikki minni kløkkur gjordist eg, tá eg í sjálvum oddageirini, sum snúið seg um stavseting og lærarar, fann eina ð-villu!?! Likasæla!?! Nei, eg hugsi, at talan mundi vera um eina

ast undir støðugt arbeiði, ið kundt samansjóðast við verandi framleiðslu á fyrr-verandi Polarfrøst.

Niðurstøðan varð, at

besta boðið upp á støðuga framleiðslu var at fara undir at virka vøru burtur úr russaratoski í Vági, men fyri at hetta skal lata seg gera, so er neyðugt, at fiskivinnumenning á landi fær størri upphædd á ráða

yvir, so tær 1,10 pr. kg sum áður vóru veittar sum ein refusión upp á eykatollin av 3. landsvøruni aftur verða veittar.

Meinhard metti, at hetta virksemið kundt byrja við heilt stuttum skoðbrá.

Avtalað var at tosst skuldi saman aftur, eftir at eitt roknistykki varð sett upp hesum viðvíkjandi,

sum lýstu figgjarligu av-

leiðingarnar fyri landið og fiskavirking.

Verður hendan ætlan sett í verk, sum eg vóni, so verða tað ca. 40 støðug arbeiðspláss í Vági, eins og at javnvág kann finnast millum slátur av laks og virking av russarafiski, so arbeiði verður hvønn dag.

Eisini er avgjördi eg í samráð við lógmann og umboð fyri samgongu-

flokkarnar at seta ein arbeiðsbólk við limum úr samgonguni, sum saman við vinnuni í Suðuroynni og ørðum skal royna at finna berandi loysnir fyri oynna.

Hesin bólkur fer eftir ætl-an á virkisvitjan í Suðri í næstum.

Í kvøldskúlanum hava vit m.a. tosað um kylling, høsнарung og kjúling. Hesir næmingarnir vita, at kyllingur úttalast "tjilding-ur" og hevur okkurt við hoyggi at gera.

Vit vóru á matstovu í høvuðsstaðnum nú ein dagin. Á matseðlinum stóð m.a. orðið **kylling**. Næm-ingarnir kjakaðust dúgliga um hetta orðið, men tann fryntliga gentan, sum borð-reiddi fyri okkum, segði, at tað æt bara kylling, og at vit ikki máttu fjasast við so-vorðið "grótføroyskt" sum høsнарunga ella kjúling. Tað æt eisini suger, og ikki súgviror, sum eg hevði lært næmingarnar at siga. Ja, mangt er!!

Hvat er til ráða at taka? Hvønn ákæri eg? Ja, m.o. meg sjálvan og Føroya skúla! Er okkurt galið við undirvisingini? Eru vit ov námsfrøðilig, ella kanska ikki nóg námsfrøðilig? Er móðurmálshugburðurin ikki tann rætti, ella ger líka-sælan um seg? Er málsliga ávirkanin úttanefir á okk-ara litla, viðbrekna mál og stór? Ber ikki til at verja borg?

Skúlafólk, málfólk, mugu viðgera støðuna og royna at finna gongdar leiðir burtur úr staviðskil-um. Okkurt má kunna gerast, sjálvut um eg ikki dugi at geva eitt einfalt svar upp á spurningin um hvat og hvussu!?!

Snarskeið í ð-seting

Húsið er **málað**
Húset er **malet**
Samanber við danskt (ella íslendskt)! Íslendingar ú-tala **eddið**!
Eitt **NAVNORÐ** í hvørkikyni, bundið, eintal, hvørfall og hvønnfall, endar við **ð**!
Ert tú í iva, um hvørkikynsorðið skal enda við **ð**, set so, orðið, **BATUR**, inn í setningin! (**BÁTURIN** OG **BÁTIN** geva **Ð**!)
DØMI: Húsið er svart. (**Báturin** er svartur).
Eg **sá húsið**. (Eg **sá bátin**).

Eitt **SAGNORÐ** í tátíðar lýsingarhátti endar við **ð**!
Ert tú í iva, um eitt sagnorð skal enda við **ð**, set so orðið, **DØMA**, inn í setningin! (**DØMT** og **DØMD** geva **Ð**!)
DØMI: Eg havi **málað**. (Eg havi **dømt**).
Hurðin er **málað**. (Hurðin er **dømd**).